

Информация във връзка с устойчивостта

Настоящият документ е оповестяване във връзка с изискванията на член 3 и член 4 от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 година относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги („Регламентът“) и е приложимо за управляваните от „Скай управление на активи“ АД (дружеството, УД) колективни инвестиционни схеми и портфейли, управлявани по договор за индивидуален портфейл.

Рисковете за устойчивостта

„Скай управление на активи“ АД вярва, че отговорното инвестиране е условие за дългосрочно и устойчиво създаване на стойност.

„Риск за устойчивостта“ означава събитие или условие от екологично, социално или управленско естество, което, ако настъпи, може да причини действително или потенциално съществено отрицателно въздействие върху стойността на инвестицията.

Дружеството има разбиране за риска за устойчивостта като риск, при който възвръщаемостта на инвестициите може да бъде негативно повлияна от екологични, социални или управленски рискове.

- Екологичният риск се определя като риск, при който възвръщаемостта на инвестициите може да бъде негативно повлияна от фактори на околната среда, включително фактори, произтичащи от изменението на климата, и фактори, произтичащи от друго влошаване на околната среда.
- Социалният риск се дефинира като риск, при който възвръщаемостта на инвестициите може да бъде негативно повлияна от социални фактори (напр., трудови спорове).
- Управленският риск се дефинира като риск, при който възвръщаемостта на инвестициите може да бъде негативно повлияна от управленски фактори (напр., непрозрачна корпоративна структура).

Рискът от устойчивостта е риск от настъпване на дадено събитие. Неизчерпателен списък на такива събития, може да включва:

- злополука (в резултат на което възниква съдебен спор, например, за компенсиране на щети върху околната среда);
- съдебни дела и наказания (например, за неспазване на социалното законодателство);
- скандали (например, когато дадена компания получи лоша публичност, защото човешките права не се спазват по цялата ѝ верига за доставки или защото продуктите на компанията не отговарят на стандартите на околната среда, социалната политика и управлението, които тя обещава).

Този тип рискове за устойчивостта се считат за по-високи, когато емитентът е по-малко стриктен по отношение на стандартите на околната среда, социалната политика и управлението.

Рискът за устойчивостта се отнася и до рискове, които могат да се развият в дългосрочен план, като, например:

- експозиция към бизнес дейности, които могат да бъдат подложени на натиск поради климатичните промени (например, части от автомобилната индустрия);

- промяна на предпочитанията за продукти от клиентите (например, повишено предпочитание към по-устойчиви продукти);
- трудности при набирането на персонал;
- увеличени разходи (например, застрахователни компании, които са изправени пред искиове поради променящите се метеорологични условия).

Тъй като този риск се развива в дългосрочен план, компаниите могат да предприемат стъпки за неговото смекчаване, напр., чрез промяна на продуктовата им гама, подобряване на веригите им за доставки и т.н.

При вземането на инвестиционно решение, УД разглежда инвестициите на ниво емитент, като също така (където е уместно) на ниво разпределение на активите и ниво на регионално или секторно разпределение. УД разглежда рисковете за устойчивостта в съвкупност заедно с останалите елементи, които могат да повлияят на възвръщаемостта на инвестициите и които се отразяват в цената на финансовите инструменти, но не отчита специфично рисковете за устойчивост като отделен елемент.

УД възприема, че всички относими рискови фактори са отразени в пазарните цени на финансовите инструменти, в които се инвестира. По този начин борсовите цени на инструментите, в които инвестираме отразяват и рисковете за устойчивост, заедно с всички останали рискове. Разграничаването на това кой конкретен риск до колко тежи в имплицитните рискови премии на отделните инструменти е свързано с осигуряването на ресурс и достъп до качествена и достоверна информация, преразглеждането на вътрешни на вътрешни правила и процедури, както и въвеждането на нови такива.

Дружеството разграничава фондовете за устойчиво и отговорно инвестиране, попадащи в обхвата на член 8, параграф 1 или член 9, параграф 1, 2 или 3 от Регламент (ЕС) 2019/2088, от традиционните фондове и в този смисъл декларира, че инвестициите в основата на финансовите продукти, управлявани от УД, не са съобразени с критериите на ЕС за екологично устойчиви икономически дейности

Неблагоприятни въздействия

„Скай управление на активи“ АД полага усилия за постигане на дългосрочна устойчива възвръщаемост на инвестициите за своите клиенти. Въпреки това, вземайки предвид размера на управляваните активи, естеството и обхвата на дейностите, които предлага, както и вида на финансовите продукти, които предлага, технологична обезпеченост, достъпа до качествена и достоверна информация, както и разходите за получаване на такава, необходимостта от преразглеждане на вътрешни правила и политики и въвеждането на нови такива, на този етап дружеството не отчита неблагоприятните въздействия на инвестиционните решения върху факторите на устойчивост. След приключване на необходимата подготовка и осигуряване на достатъчна степен на сигурност и достоверност на информацията за и от емитентите, дружеството може да възприеме подход, при който да отчита неблагоприятните въздействия.